

INFO

Pořad bohoslužeb

- Úterý** - Železný Brod v 18.00
- Středa** - Železný Brod v 18.00
- Čtvrtek** - Držkov v 16.00
- Železný Brod v 18.00
- Pátek** - Železný Brod v 18.00
- Sobota** - Zásada v 16.00
- Bzí v 18.00
- Neděle** - Železný Brod v 8.30
- Loučky v 11.00
- Krásná v 16.00

Železný
Brod

Bzí

Držkov

Krásná

Klokotské
Loučky

Ve středu 25. února

popelační středou začínáme postní dobu.

Mše svatá s žehnáním popela a udělováním popelce se bude konat v Železném Brodě v 18 hodin v kostele.

Stejně jako před rokem, Vám chci nabídnout postní sbírku.

Smyslem této sbírky je, aby si člověk vše, co si během postní doby odřekne ze svého nadbytku, uložil formou peněz do modrých sáčků, který najdete jako přílohu v tomto čísle farního zpravodaje.

Výtěžek této sbírky bude věnován na opravy kostelů.

Sáčky můžete odevzdávat v kostele na květnou neděli.

P. Mirek, MS

Biblické a katechetické hodiny se konají v Železném Brodě ve středu od 18.45. hod.

Biblická hodina:

středa 11. března

Katechetická hodina

středa 25. března

Pozvánka na exercicie pro všechny věřící z našich farností.

Zveme Vás všechny, drazí farníci, na exercicie (duchovní obnovu). Smyslem je příprava na dobře prožítí Velikonočních svátků. Smyslem exercicií je také osobní duchovní obnova, obnova našeho duchovního života a díky tomu přiblížení k Pánu Bohu.

PROGRAM DUCHOVNÍ OBNOVY

Čtvrtek 26. března 2009 - setkání se staršími a nemocnými

- 17.00 - Svátost smíření v kostele
- 18.00 - Mše svatá s kázáním a udělováním svátosti pomazání nemocných
- 19.00 - přednáška na faře

Pátek 27. března 2009 - setkání s rodinami

- 17.00 - Svátost smíření v kostele
- 17.30 - Křížová cesta
- 18.00 - Mše svatá s kázáním - každá rodina si přinese s sebou kříž, který má doma, nebo si pořídí nový
- 19.00 - přednáška na faře

Sobota 28. března 2009

- 15.30 - Svátost smíření - Zásada
- 16.00 - Mše svatá s kázáním
- 17.30 - Svátost smíření - Bzí
- 18.00 - Mše svatá s kázáním

Neděle 29. března 2009

- 8.30 - Mše svatá s kázáním - Železný Brod
- 10.30 - Svátost smíření - Loučky
- 11.00 - Mše svatá s kázáním - Loučky
- 15.30 - Svátost smíření - Krásná
- 16.00 - Mše svatá s kázáním - Krásná

Srdečně zveme všechny farníky na duchovní obnovu.

At' si každý najde čas na setkání s Kristem odpouštějícím ve svátosti smíření a také s Kristem eucharistickým udělujícím nám sebe jako pokrm ve svatém přijímání.

Exercitátor: P. Jacek Zyzak, MS

Ve čtvrtek 26. března nebude mše svatá v Držkově.

Oimskokatolická farnost dikanství Železný Brod
Fr. Balatky 132, 486 22 Železný Brod, tel: 483 389 223

Spravujeme též farnosti: Bzí, Držkov, Loučky, Krásná

Misionáři Matky Boží z La Salette: P. Miroslav Mateňko, MS

Více o nás a o našich farnostech: www.saletini.cz

Na Vaše příspěvky do tohoto zpravodaje se těšíme na adrese: farabrod@volny.cz, můžete je také osobně předat duchovnímu správci.

O postní době

Jaká je její náplň? Název „postní“ necharakterizuje vlastně vše - dnes je skutečný půst jeden den z celého čtyřicetidenní - na Popeleční středu. Ale co s těmi zbývajícími dny, které postem v plném slova smyslu nejsou? Někd si v té době ledacos odřekne, ukáží se. Ale proč to vlastně dělat?

Začneme od konce postní doby - od Velikonoc, na něž je postní doba přípravou. Ty jsou to ústředními svátky liturgického roku. Ve smrti a vzkříšení Ježíše Krista spočívá jádro celého křesťanství. A křesťanské velikonoce jsou vlastně formou určitého dramatu, hry v nejvznešenějším slova smyslu, kterou je liturgie. Slavení velikonoce tak vede k prožití podstatných zastavení na cestě Boží záchrany, podstatné body dějin spásy, totiž vyvedení z Egypta, záchranu beránkem, jehož krví byly pomazány veřeje, soud, utrpení, smrt a vzkříšení pravého velikonočního beránka - Krista. A liturgie je dramatem, do něhož má být „divák“, tedy křesťan, vtažen: má se ho zúčastnit, aby měl podíl nejen na plodech této „hry“, tedy liturgie, ale i na plodech skutečné původní události - vykupitelského díla Ježíše Krista. Křesťan ovšem už jednou byl zásadně „vzat do hry“, a to svým křtem. Křest je ponořením do Ježíše Krista a v něm do Trojice, ponořením do smrti a vzkříšení Krista, což je opisný

výraz pro tajemství vykopení, jehož výsledkem je, že jsme Boží děti, že jsme synové, a tím i dědicové skrze Boha (Gal 4,7).

Není potom divné, že jedním z hlavních úkolů postní doby je právě příprava katechumenů (čekatelů) na křest, lépe řečeno vrchol této dlouhodobé přípravy. Pro křesťanskou obec je potom i výzvou, aby se za katechumeny modlila, aby se tak i vnitřně připravovala na jejich duchovní, nikoliv jen společenského, přijetí do svého středu.

Ale vrat' me se ještě k chápání velikonoce jako liturgie - hry. Křesťan byl jednou provždy „pronesen“ koupelí znovuzrození. Ale tento fakt, navěky platný, má pronikat do jeho vědomí, které je stále zanášeno vším možným i nemožným, Božím i hříšným. Musí se tedy k této základní skutečnosti vracet, aby měl jako svobodný, rozumný, jednající tvor ze své vůle účast na tajemství Kristovy smrti a vzkříšení - jinými slovy, aby vědomě uchopil skutečnost svého křtu a aby jej uskutečňoval. K tomu mu má pomoci každoroční prožití Velikonoc. Účast křesťana na velikonoční slavnosti má totiž pro něj vyvrcholit obnovou křestního slibu v liturgii velikonoční noci. Ježíšovo utrpení, smrt a vzkříšení se totiž stalo pro nás plně platným právě naším křtem - tím se v nás uskutečnilo tajemství vykopení. Obnovou

křestního slibu si tento nejzávažnější fakt i závazek (a svazek) svého života chceme uvědomit a znovu jej prožít. To ovšem nejde ve dvou nebo třech minutách, v čase, v němž obnova při liturgii velikonoční noci proběhne. A tak na tuto obnovu nás připravuje nejen liturgie velikonočního třídního, ale právě celá postní doba.

- V čem se tedy může tato příprava postní dobou uskutečňovat?
- odřeknutím si postem toho, co nás zdržuje a poutá, se uvolňujeme pro Boha,
- zřeknutím se něčeho ve prospěch bližních realizujeme základní příkázání lásky a ztotožňujeme se s Kristem
- větší pozorností vůči Božímu slovu vníkáme hlouběji do tajemství Božího jednání s lidmi,
- hlubší a plnější modlitbou se sblížíme s Bohem, naším Otcem,
- rozjímáním Kristova utrpení, například v křížové cestě, se snažíme nejen vidět velikost Boží lásky, ale také pochopit, že cesta spásy (ke vzkříšení) vede přes kříž,
- pokáním, které vrcholí ve svátosti smíření, děláme svůj obrat k Bohu, ke Kristově cestě, rozcházíme se s hříchem, nastupujeme cestu nápravy, vracíme se do křestního stavu Božích dětí.

Zřeknutím se zla a vyznáním víry při obnově křestního slibu ve velikonoční noci potom korunujeme naši postní „práci“ a dáváme Bohu prostor, aby v nás mohl konat své velké činy, aby v nás projevil svou sílu, tu sílu, kterou Krista vzkřísil z mrtvých (*Ef 1, 19-20*).

P. Aleš Opatrný

O smyslu postní doby

Vstupujeme do „výsadní doby, abychom se obrátili ke Kristu. Postní cesta se tak stane vhodnou příležitostí, abychom upřímně a pravdivě prověřovali sami sebe, abychom dali do pořádku svůj život a své vztahy k druhým a k Bohu“. Je to „náročná cesta, která nás má učinit ochotnými naslouchat Božímu slovu“, zdůrazňuje papež Jan Pavel II.

Jak prožít postní dobu?

Jistě jako cestu hlubokého návratu srdce k Bohu. Před mezinárodními scénáři konfliktu a násilí je třeba více než jindy objevit cestu pokoje jako cestu dialogu a spravedlnosti. Ale toto prochází skrze konverzi srdce každého z nás. A před touto sekularizovanou společností západu je třeba více než jindy objevit horizonty smyslu a naděje. Tu nám může dát jenom živý Bůh se svým zaslíbením. Proto je dnes více než jindy zapotřebí – jak v kontextu sociálním, tak v kontextu mezinárodním – vrátit se k Bohu následováním Krista, který je cesta, pravda a život.

Těmi tradičními rozměry postní doby jsou modlitba půst a pokání. Co znamená dobře se modlit?

Křesťan se nemodlí k nějakému abstraktnímu vzdálenému Bohu. Křesťan se modlí v Bohu, jak nás to odedávna učí liturgie. V Duchu svatém skrze Krista jdeme k Otcovi. Modlit se to pro křesťana znamená nechat se milovat Otcem; ztížit se a naslouchat ve vnitřním soustředění. Znamená to také přinést nebeskému Otcovi všechno to, co jsme, naše očekávání, naše naděje, žít modlitbu jako oběť chvály a zároveň v následování našeho života. A znamená otevřít se vanutí Ducha, který činí nové všechny věci, a zároveň se sjednotit s Bohem a otevřít se svobodně jeho překvapením. Celkem vzato modlitba v Trojici je ta, kterou musíme stále znovu objevovat, aby náš život byl zakořeněn v tajemství, aby to byl život bohatý na kontemplativní rozměr a právě proto hluboce přítomný v dějinách lidí.

Jaký je hluboký význam postu?

Ve velké duchovní tradici má půst eschatologický smysl, jako když se se očekává významný okamžik, okamžik slavnosti. Je to jakoby se fyzická potřeba jídla stala sekundární, protože jsme již živeni touto touhou a tímto

očekáváním. Tak půst ve velké křesťanské tradici je především znamením očekávání Pána, který přichází se svými překvapeními a otevřením srdce, kdy je třeba se zbavit všeho, co překáží tomuto daru jeho příchodu. Půst v postní době znamená být poutníky k velkému daru Velikonoc a tedy znovu objevit potřebu a přání Boha jako hlubokou duši naší existence, znamená to vyprázdnit se od sebe samých a naplnit se Jím.

Je třeba znovu objevit hodnotu oběti, malé oběti, gesta lásky, snad pokorného, skrytého, ale autentického, které tě něco stojí a které je učiněno ke chvále Boha a pro něho, kdo trpí, a kdo ho potřebuje, které by bylo učiněno v duchu solidarity srdce a modlitby, a které by bylo zároveň lidským gestem spravedlnosti a pokoje. Bez oběti není lásky. Z druhé strany, bez lásky by oběť byla pouze vnějším donucením anebo nepochopeným krokem. Oběť je nabídka lásky. A nesmíme zapomenout veliký příklad, který nám dal Ježíš. „*Bůh tak miloval svět, že nešetřil vlastního Syna, ale vydal ho za nás za všechny.*“ Jak správně usuzoval Origenes, tato věta sv. Pavla v listě Římanům 8,32 připomíná oběť na hoře Moria, oběť Abrahámovu, který nabízí Bohu Izáka, kterého hluboce miloval. A tak tedy Otec obětoval Syna, kterého hluboce miloval, pro lásku k nám, a každý z nás je povolán obětovat Bohu něco ze sebe pro lásku k němu, aby Bůh kraloval v našem životě a toto učinilo náš život pravdivější, pěknější a hodný žítí.

Děláme vše špatně ?! Postní doba a obrácení

Postní doba se nese slovy Ježíše Krista: „Obráťte se a věřte evangelium!“ (*Mk 1, 15*) Co ale obrácení znamená? Jsou snad opakované výzvy k obrácení Boží hrozbou, že „vše děláme špatně“?!

Není tomu našťástí tak. Evangelium, které nám Ježíš přináší, je dobrou zprávou o tom, že nás Bůh miluje, že nás přijímá, a že je na naší straně. Obrácení pak v první řadě znamená postupně se učit věřit v Boha, který je nám nablízku i v našich obtížích, který nás miluje, i když nám vše nejde tak, jak bychom si přáli a jak by bylo dobré. Až potom, v síle tohoto poznání, jsme zváni na cestu přijetí spásy, odřikání zla a na cestu konání dobra.

Postní doba není pouze věcí žaludku... Půst není v první řadě věcí úst a žaludku. Postní doba totiž není ani tak dobou postní, jako spíše dobou obrácení. Na druhou stranu se ale každý opravdový půst obvykle našeho žaludku nějak dotkne.

Postní doba se vyvinula z intenzivní přípravy dospělých katechumenů na křest, který se konal o Velikonocích. Byla také přípravou na opětovné přijetí těch, kdo spáchali nějaký velmi těžký hřích a po určité době byli vyloučeni z užšího společenství církve. Tyto události prožívali všichni společně. Tak se tato doba stala společnou přípravou na Velikonoce.

Postní doba je přípravou na okamžik, kdy se při Velikonoční vigílii zřikáme všeho zla a vyznáváme svou víru v Kristovo i naše vzkříšení. Stojí proto za to si na počátku postní doby uvědomit, jakého konkrétního zla v našem životě se chceme zřici. Uvědomit si, od čeho se chceme odvrátit a jaké kroky můžeme učinit, aby naše obrácení ke Kristu a naše zvolání „věřím“ bylo opravdové.

Naše cesta obrácení a náš boj se zlem musí být ale nesen Kristovou silou. Nesmíme proto zapomínat na modlitbu a četbu Božího slova - Bibli.

Postní doba je také výzvou vědomě vyhledávat situace, kde svou víru můžeme uplatňovat láskou: věnovat něco ze sebe potřebným lidem. Věnovat můžeme čas, sluch i finanční prostředky. Vše toto získáme tím, že se dokážeme něčeho zřeknout (což je nazýváno postem).

Postní doba je i výzvou ke smíření: s druhými, s Bohem a se sebou samým.

Kam nás vede postní doba?

Postní doba je nám předložena proto, abychom se zastavili. Ale vzápětí máme vykročit na výzkonnou expedici do vnitřních komnat našeho srdce. Abychom to nevhodně, co najdeme, vystrnadili, zašlé obnovili, bázlivému dodali odvahu. Některé prostory necháme jednoduše vyvětrat, odpočinout si. Říká se: „Když bude včela jenom stále létat od květu na květ a nesedne si, nikdy se nedočkáme medu.“

Omšelému příbytku mnohdy postačí jediné - notně vyvětrat, a opět oživne. Není nutné promýšlet nákladné opravy, často postačí tak málo. S lidskou bytostí tomu bývá dosti podobně. Pokud si na chvíli nesedne, nebude přemýšlet o sobě samém, nikdy skutečnou zbědovanost osobních komnat neodhalí.

Postní doba dokáže vést člověka k samotnému jádru, až na „dno“ lidského nitra, aby v propadlišti sama sebe pocítil pevnou půdu pod nohama.

Milí farníci

Začali jsme rok 2009. Děkuji Vám všem za vaši přízeň a pomoc ve vedení farního obvodu v roce 2008. Děkuji také za pomoc v pastoraci, pomoc ve spravování a udržování farního majetku a také i za to, že se staráte i o to, abych nezahynul hladu. Ještě jednou chci vyjádřit poděkování za vaši přítomnost a pomoc.

Poděkování Vám patří také za to, že se svými finančními prostředky snažíte o údržbu našich kostelů a kaplí. Vaše příspěvky jsou jediným způsobem na udržování farního majetku. Nezřídka jsou také jediným způsobem na opravy kostelů a kaplíček.

Rok 2008 byl rokem výstavby nové zvonice, posvěcením nového zvonu biskupem Josefem Kouklem a pověšením do nové zvonice v Železném Brodě. Děkuji Vám všem za vaše příspěvky a dary na nový zvon, který nás díky panu Hlubučkovi zve každou neděli na mši svatou. Poděkování patří také Městu Železný Brod, panu starostovi Václavu Horáčkovi, celému zastupitelstvu za dobrou vůli, snahu a zájem o vybudování zvonice a také občanům za příspěvky na novou zvonici.

Chci Vám, milí farníci, pomocí farního zpravodaje představit finanční zprávu našeho farního obvodu za rok 2008. V roce 2008 naše farnosti měly celkem příjem 731.250,- Kč. Z toho příspěvek Ministerstva Kultury na opravu střechy kostela na Krásné činil 227.000,- Kč. Farnosti obdržely dary fyzických i právnických osob v hodnotě 166.500,- Kč. Ostatní příjmy jsou sbírky a dary na zvon. To jsou hlavní příjmy farností, kterými můžeme disponovat.

Jestli jde o výdaje, na bohoslužebné potřeby (hostie, víno, svíčky) potřebovali jsme 12.386,- Kč. Režijní výdaje byly 161.036,- Kč. Opravy památek nás stály 304.034,- Kč. Ostatní opravy 136.869,- Kč. Nákup dlouhodobého majetku (nový zvon) činil 288.928,- Kč. Ze sbírek diecézí jsme odeslali 20.270,- Kč. To jsou nejdůležitější výdaje farností.

Ještě jednou opakují poděkování za Vaše příspěvky a dary pro naše farnosti.

P. Mirek, MS

Ve všedny dny

od 2. do 5. března

a 10. března

nebudou v

Železném Brodě mše svaté.